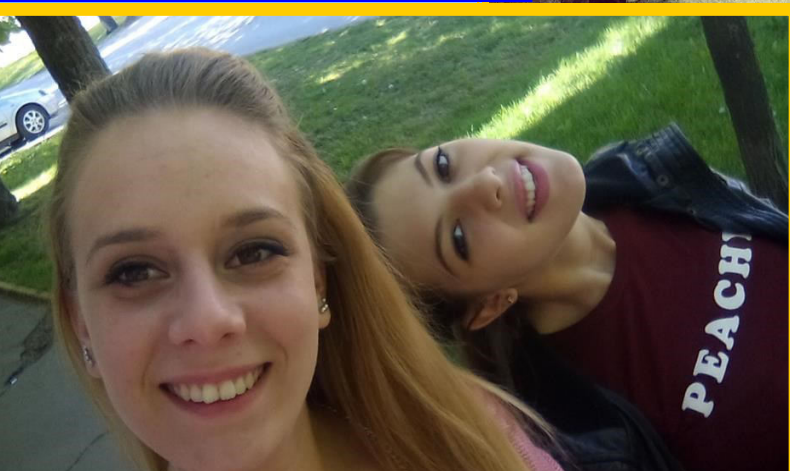
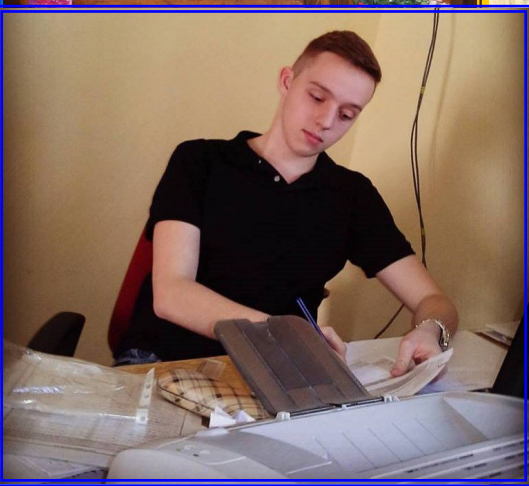
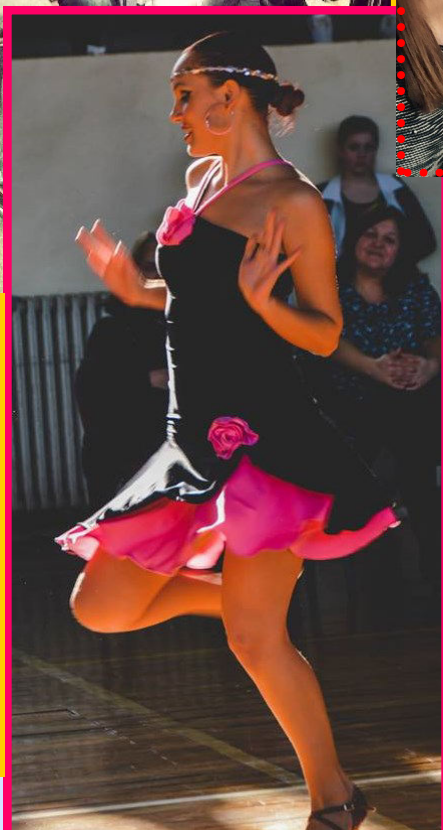
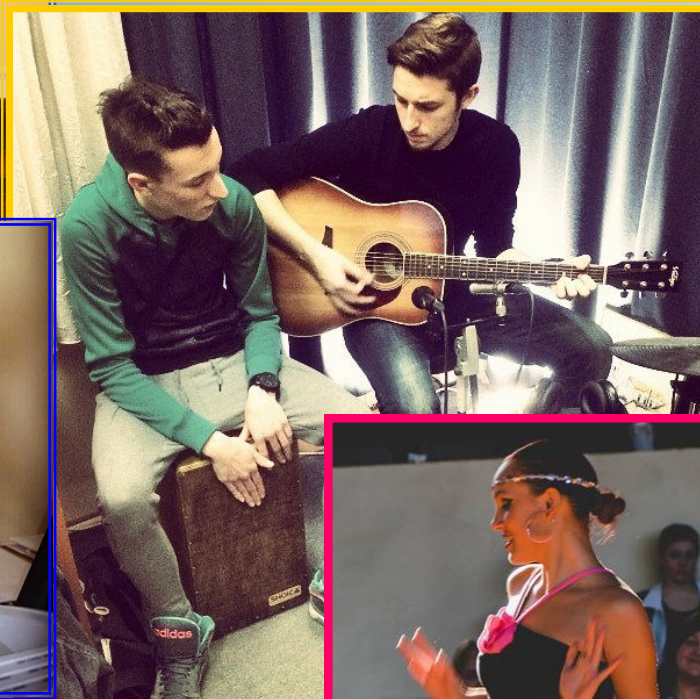
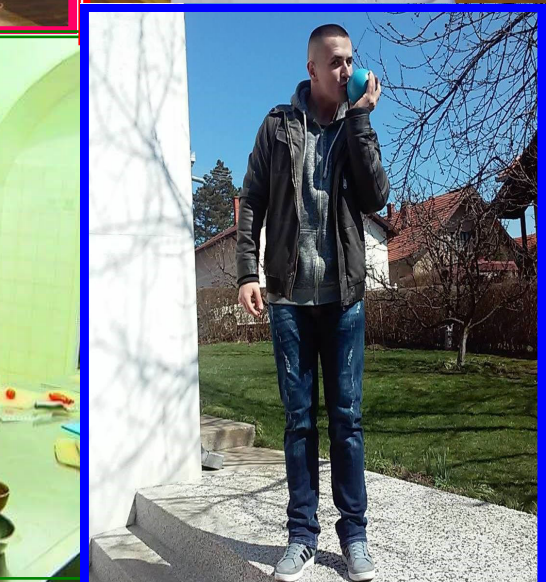
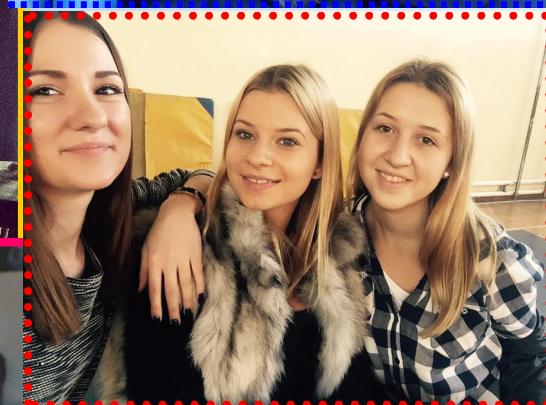

ХОРИЗОНТИ НОВИ

- ЛИСТ ЕКОНОМСКО-ТРГОВИНСКЕ ШКОЛЕ - Пожаревац, мај 2016. број XI

„Младост је срећна, јер за њу постоји будућност.“ Н. В. Гогољ

У ОВОМ БРОЈУ:

3	Безбедносни ризици
4-5	Летопис
6	Посете сајмовима
7	И ја имам таленат
8	Квизови
9	Школске приредбе
10	Савиним стопама
11	Књижевност нам открива
12-13	Победа постаде традиција
14	Упорношћу до победе
15	Није лако бити угоститељ
16	Статистичка секција
17	Предматурска екскурзија
18	Матурска екскурзија
19-20	Записано се дуже памти
21	Препоруке за читање
22	Наши спортисти
23	Забавна страна
24	Пратимо моду

УКРАТКО О БОГАТОЈ ИСТОРИЈИ НАШЕ ШКОЛЕ

У Пожаревцу је 1850. установљена Послено-трговачка школа. Она представља једну од најстаријих школа те врсте у Србији, за чије оснивање је тадашњем Попечитељству просвете иницијативу упутио овдашњи учитељ Живан Ковачевић. Попечитељство је 11. VIII 1850. одобрило отварање овакве школе у Пожаревцу, тако да је она почела са радом школске 1850/51, а престала да постоји 1862, након отварања пожаревачке полугимназије. Услед неповољних просветних прилика и великог броја неписмених шегрта и калфи, указала се потреба за оснивањем занатске школе, која ће настати у последњој деценији XIX века. Током постојања школа је носила називе:

- 1850–1862. – Послено-трговачка школа
- После 1890. – Мушка занатска школа
- 1898. – Женска занатска школа
- после 1890. – паралелно радила Трговачка школа Пожаревачке трговачке омладине
- 1929/30. – Државна дворазредна трговачка школа
- пред II светски рат – Државна трговачка академија
- 1950/51. – Економска средња школа
- 1960/61. – Школски центар за економско образовање кадрова
- 1969. – Економски школски центар „Жижа Лазаревић“
- 1972. – Привредно-економски школски центар „Жижа Лазаревић“
- 1991. – Економска школа „Жижа Лазаревић“

На почетку новог миленијума школа доживљава још једну промену: од 27. II 2002. постаје Економско-трговинска школа, која образује кадар за економску, трговинску, туристичку, угоститељску и дрвопрерађивачку струку.

Милена Стефановић, проф.

Директор:

Сибинка Живановић

Уредници:

Милена Станојевић

Тања Илић

Новинарско-информатичка секција:

Сандра Ивановић, IVф

Тамара Станковић, IVф

Кристина Грујић, IVк

Анђела Борисављевић, IIк

Милош Живковић, IIк

Дејана Стрејкић, IIк

Маријана Траиловић, IIк

Редакција:

Гордана Вучковић

Бранка Дашић

Зоран Прокић

Весна Цино

Марија Грујић

Техничка подршка:

Валентина Миланов

БЕЗБЕДНОСНИ РИЗИЦИ КОЈИМА СУ МЛАДИ ИЗЛОЖЕНИ

Када говоримо о безбедности младих (као и људи уопште), треба најпре да се подсетимо шта овај термин обухвата. У нашем језику често се користе термини **безбедност** и **сигурност** у синонимном значењу.

Термин безбедност односи се на одсуство претњи по усвојене вредности и одсуство страха од тога да ће те вредности бити угрожене.

Термин сигурност је шири појам и обухвата, поред одсуства опасности, и одређену извесност, безбрижност, безопасност.

Млади су у данашње време изложени бројним утицајима који могу угрозити њихову безбедност. Неки утицаји су очигледни, јасни, видљиви, а неки су веома дискретни, тешко уочљиви, а опет веома моћно утичу на понашање младих особа, на њихово психичко – емоционално стање.

Безбедносни ризици којима су млади изложени:

Насиље (вршњачко насиље, насиље у породици, електронско насиље, физичка безбедност, хулиганство)

Дискриминација (дискриминација по расном/етничком /статусном основу, нетолеранција)

Доступност и злоупотреба психоактивних супстанци и алкохола

Недовољна брига о репродуктивном здрављу (велики број малолетничких бракова и трудноћа, абортуса, обољења репродуктивних органа)

Незапосленост (сиромаштво, економска нестабилност, немогућност да се пронађе радно место)

“Вишак слободног времена доводи до изложености младих лошим друштвеним навикама и акцијама.”

Превентивне активности:

Насиље и дискриминација: едукација младих и родитеља о електронском насиљу, радионице о комуникацији међу вршњацима/члановима породице, промовисање толеранције и уважавања различитости...

Болести зависности: промоција здравих стилова живота, радионице за повећање самопоуздања и одупирање (негативном) утицају вршњака, спортске активности...

Брига о репродуктивном здрављу: сарадња са здравственим установама и организација предавања, обуке за вршњачке едукаторе...

Незапосленост: укључивање младих у пројекте и волонтерски рад, уважавање неформалног образовања, подстицање рада међу студентима...

Сања Новаковић, педагог

Летопис школе

8. 9. 2015. Сибинка Живановић, Валентина Миланов и Сања Новаковић присуствовале инфо-сесији о писању пројеката које финансира амбасада Немачке, у организацији ЦЕРС-а.

14. 9. 2015. Одржана седница Наставничког већа.
Одржан састанак Савета родитеља.
Одржан састанак Школског одбора.

21. 9. 2015. Сибинка Живановић, Валентина Миланов и Сања Новаковић присуствовале радионици „Писање Вашег предлога пројекта за Немачку амбасаду“ (предавач и водитељ радионице Јован Личина – ЦЕРС).

22. 9. 2015. Школа потписала протокол о сарадњи са Омладинским саветом Пожареваца, који ће за 5-10 ученика наше школе организовати обуку у оквиру пројекта „Избори прави – безбедни и здрави“.

24. 9. 2015. Одржан састанак Ученичког парламента.

26. 9. 2015. Одржан семинар „Од самовредновања до екстерног вредновања“. Водитељке семинара: Александра Милошевић и Данијела Негројевић. Семинару присуствовало 15 колега из наше школе и 15 колега из Медицинске школе.

29. 9. 2015. Одржан састанак тима за развој Школског програма.

1. 10. 2015. Психолог Националне службе за запошљавање Драгана Стојиљковић одржала предавање у вези са професионалном оријентацијом ученицима завршних разреда – Шт2, Шу1 и Шу2.

2. 10. 2015. Одбојкашка екипа наше школе заузела 3. место на турниру поводом јубилеја Политехничке школе.

Психолог Националне службе за запошљавање Драгана Стојиљковић одржала предавање у вези са професионалном оријентацијом ученицима завршних разреда – IVe1, IVe2, IVф, IVк, IVтт и IVт.

6. 10. 2015. Школа потписала протокол о сарадњи са Удружењем грађана „Шанса“ и укључила се у реализацију пројекта „Каталог различитости“, који подразумева учешће 10 ученика наше школе у обуци за израду кратких „slow motion“ филмова.

8. 10. 2015. Петар Недељковић из Полицијске управе Пожаревац одржао у просторијама наше школе предавање ученицима Шe1, Шe2, Шф, Шк, Штт, Шт1, IVe1, IVe2 на тему „Трговина људима“.

Одржана радионица за младе „slow motion“ техника, реализована од стране Удружења грађана „Шанса“, као партнера на пројекту „Каталог различитости“, који спроводи Едукативни центар Крушевац, а уз подршку Канцеларије за људска и мањинска права РС. Учествовала 23 млада волонтера – ученици Економско-трговинске школе, Пожаревачке гимназије и корисници Социорехабилитационог клуба за младе Пожареваца.

10. 10. 2015. Одржан Крос серије РТС-а.

12–15.10. 2015. Ученици III разреда били на екскурзији Пожаревац – Будимпешта – Пожаревац.

12. 10. 2015. Петар Недељковић из Полицијске управе Пожаревац одржао предавање ученицима IVф и IVк на тему „Трговина људима“.

20. 10. 2015. Одржан састанак Педагошког колегијума.

21. 10. 2015. Одржана седница Наставничког већа.

22. 10. 2015. Просветни инспектор Дејан Илић посетио нашу школу.

26–30. 10. 2015. Ученици IV разреда били на екскурзији Пожаревац – Праг – Дрезден – Пожаревац.

28. 10. 2015. Пунолетни ученици учествовали у акцији добровољног давања крви у Пожаревачкој гимназији.

2. 11. 2015. Одржана седница Наставничког већа.

9–11. 11. 2015. Ученици били на јесењем распусту.

10. 11. 2015. Сибинка Живановић, Гордана Вучковић и Сања Новаковић присуствовале стручном скупу „Медијација у Србији – ефикасније и хуманије решавање спорова“, у организацији Националног удружења медијатора Србије.

12. 11. 2015. Одржана седница одељењског већа за ученике I и IV разреда.

- Петар Делић у одељењу IIк одржао радионицу на тему безбедности младих.

13. 11. 2015. Одржана седница одељењског већа за ученике II и III разреда.

Одржан састанак Ученичког парламента.

14. 11. 2015. Реализована наставна субота, према распореду од понедељка (надокнада часова због реализације екскурзије за ученике III и IV разреда).

18. 11. 2015. Одржана радионица из Предузетништва са ученицима завршног разреда (из сваког одељења по 4 ученика) у организацији удружења „Кокота“.

19. 11. 2015. Др Жељана Маринковић одржала предавање на тему „Здрави стилови живота“ за ученике Iк и Iф.

- Одржана седница Наставничког већа.

20. 11. 2015. Одржан састанак Тима за самовредновање.

25. 11. 2015. Одржан састанак Савета родитеља.

26. 11. 2015. Сања Новаковић присуствовала инфо-сесији за израду пројеката које финансира амбасада Немачке, Јапана и Развојна агенција републике Турске у Великој Плани, у организацији Центра за едукацију и управљање пројектима.

28. 11. 2015. Ученици угоститељске струке учествовали на Сајму етно-хране и пића у Београду. Са ученицима ишли наставници: Драгана Грозданић, Данијела Николић, Емилија Николић, Никола Радишић, Лазар Иванов, Данијела Крسمановић, Тања Ж. Илић и Драган Неранчић.

30. 11. 2015. Одржан састанак Школског одбора.

2–3. 12. 2015. Сибинка Живановић присуствовала Удружењу заједнице економских и трговинских школа.

5. 12. 2015. Тања Илић полагала педагогију и психологију у оквиру полагања испита за лиценцу

12. 12. 2015. Реализована наставна субота, по распореду од уторка (надокнада часова због реализације екскурзије за ученике III и IV разреда).

15. 12. 2015. Одржана седница Наставничког већа.

17. 12. 2015. Др Јасмина Сокнић одржала ученицима IIк и Пу2 предавање на тему „Превенција болести зависности“.

24. 12. 2015. Одржан квиз из историје „Други српски устанак и династија Обреновић“. У такмичарском делу учествовале екипе „Намесници“, „Група бораца“ (I место) и „Аристотелови синови“. Похваљујемо све ученике и наставнике који су учествовали у организацији квиза, и захваљујемо се др Мирољубу Манојловићу, који је био члан жирија.

- Др Драгиња Илић из Саветовалишта за младе одржала предавање ученицима IIe1 и IIe2 на тему „Заштита репродуктивног здравља младих“.

30. 12. 2015 – 11. 1. 2016. Ученици нису ишли у школу због новогодишњих и божићних празника.

13. 1. 2016. Одржан састанак организационог одбора за припрему Републичког такмичења из Пословне информатике

14. 1. 2016. Одржано такмичење „И ја имам таленат“:

1. место освојио Младен Јовановић, Iу1

2. место освојила Јелена Стевић, Ie

3. место поделили дует Милене Мандић IVe1 и Јелене Мандић IIe1 и Анђелка Бобић Шe1.

19.1.2016. Одржано школско такмичење из Трговинског пословања.

25.1.2016. Одржане седнице одељењских већа за ученике IV и I разреда.

Одржано школско такмичење из Основа економије

26.1.2016. Одржане седнице одељењских већа за ученике II и III разреда.

27. 1. 2016. Одржана свечана академија поводом школске славе – Св. Саве; одржан шаховски турнир.

29. 1. 2016. Ученици IVe1, IVe2 и IVф са проф. Горданом Вучковић и проф. Анђелком Стојићевић посетили Економски факултет у Београду, Народну банку и Факултет организационих наука.

3. 2. 2016. Одржан састанак Тима за социјалну подршку и реализацију ученичких иницијатива.

4. 2. 2016. Одржан састанак Тима за самовредновање рада школе.

5. 2. 2016. Педагог Сања Новаковић одржала интерно усавршавање (учествовало 26 наставника), са следећом тематиком: 1. Улоге наставника у наставном процесу
2. Планирање наставе уз примену стандарда
3. Оцењивање - формативно и сумативно.

Одржан је састанак Тима за заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања.

8. 2. 2016. Одржан састанак Педагошког колегијума.

9. 2. 2016. Одржан састанак стручног актива за развој школског програма.

- Одржан састанак стручног актива за развојно планирање.

10. 2. 2016. Одржан састанак Тима за каријерно вођење и саветовање.

- Одржан састанак Тима за инклузивно образовање.

11. 2. 2016. Одржана седница Наставничког већа.

12. и 13. 2. 2016. Одржан семинар „Тешкоће у учењу и понашању – препрека или изазов“. Реализатори семинара: Александра Бакрач и Нада Вуканић.

15–16. 2. 2016. Нерадни и ненаставни дани – Дан државности

17. 2. 2016. Почело друго полугодиште шк. 2015/2016. године. Настава се одвијала по распореду часова од понедељка, због усклађивања Календара образовно-васпитног рада.

19. 2. 2016. Ученици туристичке струке са предметним наставницима Вером Шешум, Миленом Златар Ђурђић, Радицом Платанић и Драганом Неранчићем посетили Сајам туризма у Београду.

20. 2. 2016. Радна и наставна субота (по распореду часова од среде) за ученике III и IV разреда који су били на екскурзији.

23. 2. 2016. Факултет за менаџмент из Зајечара презентовао своју понуду ученицима завршног разреда.

24. 2. 2016. Сузана Стојадиновић Павловић, Валентина Миланов и Сања Новаковић присуствовале конференцији „Информационо-комуникационе технологије у образовању – стуб развоја друштва заснованог на знању“, у организацији Средње школе за економију, право и администрацију у Београду.

- Факултет за пословне студије и право презентовао своју понуду матурантима наше школе.

- Одржана седница Наставничког већа.

25. 2. 2016. Реализовано полуфинале квиза опште културе.

Одржан састанак Савета родитеља.

Одржан састанак Школског одбора

26. 2. 2016. Одржано школско такмичење из Историје.

29. 2. 2016. Педагог водила ученике Теодору Стокић Ie, Марију Пантић Ie, Милицу Траиловић Ie, Анђелу Тошић Ie, Милицу Каурин IIe1, Николу Динића IIe1, Милицу Радовановић IIe1, Марију Маринковић IIe1 и Татјану Николић IIe1 на радионицу „Тајне успешног учења“, коју су у Народној библиотеци реализовале Живкица Ђорђевић и матуранткиња Пожаревачке гимназије.

1. 3. 2016. Просветни инспектор Дејан Илић посетио нашу школу.

3. 3. 2016. Проф. Зоран Прокић водио ученике IVф и IVт у Дом културе на промоцију Војне академије.

- Сибинка Живановић, Јелена Златар и Сања Новаковић похађале конференцију о увођењу дуалног образовања у наш образовни систем „Кооперативно образовање – улагање у будућност“, у организацији Привредне коморе Србије.

4. 3. 2016. Матуранти са члановима Тима за каријерно вођење посетили Сајам образовања у Пожаревачкој гимназији.

8. 3. 2016. Одржано финале квиза опште културе у нашој школи.

11. 3. 2016. Ученици Iк са проф. Зораном Прокићем посетили Народну библиотеку и учествовали у радионици „Фазбука“.

- Економски факултет из Крагујевца презентовао своју понуду матурантима.

- Одржан састанак Тима за заштиту ученика од насиља.

15. 3. 2016. Одржан састанак организационог одбора у оквиру припреме републичког такмичења.

17. 3. 2016. Ученици наше школе похађали обуку из прве помоћи у Црвеном крсту.

18–19. 3. 2016. Школа била домаћин 24. Републичког такмичења из Пословне информатике. Ученик наше школе Стефан Миливојевић IVe2 освојио I место.

20. 3. 2016. Школа била домаћин општинског такмичења из Историје.

25. 3. 2016. У организацији Тима за каријерно вођење и саветовање Економско-трговинске школе, Марија Несторовић из компаније „Бамби“ одржала радионицу „Управљање пројектима“ ученицима завршних разреда.

26. 3. 2016. Ученице наше школе учествовале на окружном такмичењу из гимнастике, одржаном у Костолцу и освојиле I место.

28. 3. 2016. Одржана седница Наставничког већа.

1. 4. 2016. Педагошки факултет из Јагодине представио своју понуду ученицима завршних разреда.

5– 6. 4. 2016. Комисија за екстерну евалуацију посетила нашу школу.

8–9. 4. 2016. Драган Маричић Шу1 учествовао на Републичком такмичењу из Барског пословања у Београду (5. место); Милица Вељковић Шу1 учествовала на Републичком такмичењу из Услуживања са практичном наставом (16. место); на Републичком такмичењу из Куварства са практичном наставом, одржаном у Београду, учествовале Барбара Богвићевић Шу2 (5. место) и Александра Перић Шу2 (7. место).

9. 4. 2016. Реализована радна и наставна субота (по распореду од четвртка) за ученике III и IV разреда који су били на екскурзији.

11. 4. 2016. Висока технолошка школа из Аранђеловца представила своју понуду матурантима.

12. 4. 2016. Одржане седнице одељењских већа за ученике I и IV разреда.

13. 4. 2016. Одржане седнице одељењских већа за ученике II и III разреда.

- Висока школа из Блага представила своју понуду матурантима.

15. 4. 2016. Факултет за хотелијерство и туризам из Врњачке Бање представио своју понуду матурантима.

15–16. 4. 2016. На Републичком такмичењу из Трговинског пословања са практичном наставом, одржаном у Економско-трговинској школи у Кикинди, учествовале Јована Пешић IVт (1. место) и Ивана Станаревић IVт (3. место).

16. 4. 2016. На окружном такмичењу из историје, одржаном у Политехничкој школи у Пожаревцу, учествовали: Милош Давидовић IVe1 (3. место), Никола Савић Пф (3. место) и пласирали се на републичко такмичење.

20. 4. 2016. На окружном такмичењу у атлетици, одржаном у Костолцу, учествовали наши ученици: Доситеја Боздић (400 метара) и Иван Јовановић (бацање кугле) и пласирали се на међуокружно такмичење.

- Одржан састанак Педагошког колегијума.

- Одржана седница Наставничког већа.

22. 4. 2016. Висока туристичка школа из Београда представила своју понуду матурантима.

- Ученици IVe2 са директорком школе посетили касарну у Пожаревцу, у оквиру обележавања Дана војске.

26. 4. 2016. Висока школа струковних студија из Пожаревца представила своју понуду матурантима.

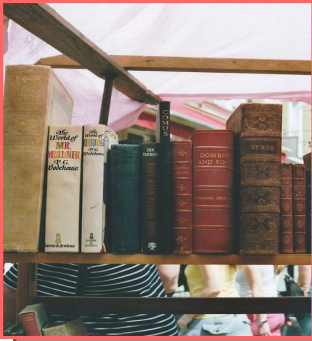
- У нашој школи одржано међушколско такмичење „И ја имам таленат“, на коме су учествовали ученици из пет средњих школа у граду: Медицинске школе, Музичке школе, Пољопривредне школе, Пожаревачке гимназије и Економско-трговинске школе. Такмичење је имало хуманитарни карактер, ради прикупљања новца за лечење Милана Ковачевића.

Сања Новаковић, педагог

И БИ САЈАМ КЊИГА!

У четвртак 29. октобра 2015. године посетили смо јубиларни 60. међународни Сајам књига, који је одржан под називом „Шта би било да није било“. На овај културни догађај кренуло је 40-ак ученика и три професора. Полазак је био одређен испред наше Саборне цркве, надомак наше школе. На сајму смо провели четири сата. Била сам пријатно изненађена због невероватних попушта и великог избора књига. Била је велика гужва и посетиоци су били заинтересовани за различите књиге. Такође, били су у прилици да виде и купе књиге са свих страна света, да се упознају (макар накратко) са различитим културама и буду сведоци различитих књижевних јубилеја. Најдуже сам разгледала књиге на штанду издавачке куће „Дедић“. За мене је овај сајам значајан, јер ми је на самом штанду, док сам разгледала књиге и размишљала коју да купим, пришла лично Весна Дедић и препоручила књигу „Загрли ме“, чији је аутор она сама. Књигу сам добила са посветом. Након разгледања сајма посетили смо Храм Светог Саве и остатак времена провели разгледајући излоге шопинг-центра „Ушће“. Понесена лепим утисцима са овог сајма књига, без размишљања посетићу и следећи

Јелена Коруновић, Итт

Ученици туристичке струке на Сајму туризма у Београду
19. 2. 2016. године

САЈАМ ЕТНО-ХРАНЕ

У суботу 28. 11. 2015. године организован је сајам етно-хране у Београду за ученике угоститељске струке.

Полазак из Пожаревца је био око 8.30 ч. У аутобусу је сем нашег одељења било одељење друге године куvara и конобара. Пут је био кратак, али атмосфера је била идеална. Наше одељење је држало атмосферу и певали смо целим путем. На сајам смо стигли око 9.50 ч. Разгледали смо робу на сајму, дегустирали разне врсте јела и пића. Све у свему, било је јако лепо. Око 13 ч. изашли смо са сајма и кренули у панорамско разгледање града. Ушли смо у аутобус и тамо нас је сачекао водич, и причао нам о историји града. Криво нам је било зато што је време било лоше и нисмо могли да прошетамо, али смо ми то гледали са позитивне стране и уживали целим путем кроз град, тако да ништа није могло да поквари наше расположење. Онда смо се упутили ка Храму Светог Саве. Тамо нам је водич причао о Светом Сави и његовом животу. Затим смо отишли у Кнез-Михајлову улицу и до Скадарлије, где смо видели много лепих ресторана и других туристичких знаменитости. После шетње кроз град, имали смо слободно време за обилазак шопинг-центра „Ушће“. Разгледање је трајало око три часа

и углавном смо се сви лепо провели. Затим смо се упутили ка Пожаревцу. Опет, пут је био много кратак, али атмосфера је била на врхунцу. Сви су певали, дружили се, смејали, али неки су и само јели.

Та екскурзија је свима оставила лепу успомену. Нашем одељењу је то био најбољи догађај, јер смо сви по први пут били сложни и срећни.

Драгана Пауновић, IIIу2

Барбара Божићевић, IIIу2

Милица Мишић, IIIу2

Александра Перић, IIIу2

И ЈА ИМАМ ТАЛЕНАТ

Као претходних година, тако и ове, у нашој школи одржало се такмичење „И ЈА ИМАМ ТАЛЕНАТ“. Захваљујући организацији Ученичког парламента, уз подршку професора и ученика, такмичило се мноштво ученика који су показали своје таленте и одушевили публику својим наступима.

Такмичењем су преовладале плесне и музичке тачке. Током наступа одвијало се гласање, а присутни ученици победника су бирали тако што су заокружили редни број свог фаворита на папирићу који су добили.

Наставнички жири је био у следећем саставу: помоћник директора Гордана Вучковић, проф. Јаклина Бранковић, проф. Тања Илић, проф. Данијела Крсмановић и проф. Јелена Ракић. Учесници програма су били: Милена Мандић IV_е, Јелена Мандић II_е, Ана Стојмировић I_т, Младен Јовановић I_у, Дуња Кинчеи III_е, Марија Стевановић I_т, Јелена Стевић I_е, Анђелка Бобић III_е, Стефан Стевић I_ф, Анђела Динић I_т, Милица Костадиновић I_т, Анђела Тошић I_е, и ученице II_е, са својом плесном тачком: Анђела Ђуровић, Лидија Јовановић, Јелена Милошевић, Ивана Степановић, Ивана Стојмировић, Јована Стојмировић, Јелена Милетић, Катарина Мрђен, Миљана Мрђен, Александра Јовановић и Живкица Милојковић.

Током пребројавања гласова наступили су Анђела Борисављевић (II_к) као прошлогодишњи победник и ученици парламента са припремљеним скечом. Прво место је заузео Младен Јовановић, друго место Јелена Стевић, треће место су поделиле сестре Мандић и Анђелка Бобић.

У нашој школи 26. 4. године одржано је и међушколско такмичење „И ја имам таленат“, на коме су учествовали ученици из пет средњих школа у граду: Медицинске школе, Музичке школе, Пољопривредне школе, Пожаревачке гимназије и наше, Економско-трговинске школе. Такмичење је имало хуманитарни карактер, ради прикупљања новца за лечење Милана Ковачевића. Акција се показала јако успешном, јер је овом приликом прикупљено 26 328 динара.

Анђела Борисављевић, II_к
Дејана Стрејкић, II_к
Маријана Траиловић, II_к

„И ја имам таленат“

ТАЛЕНТОМ ДО ПОМОЋИ!

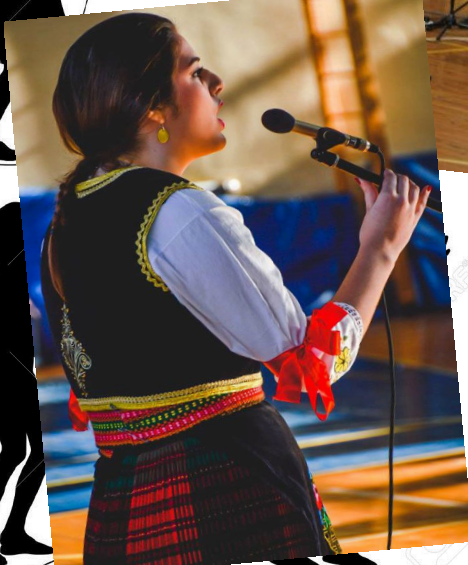
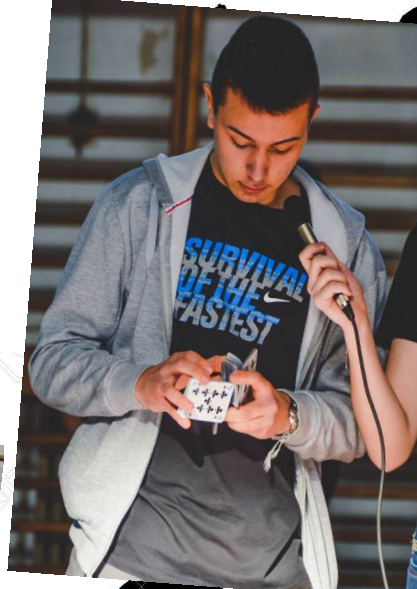
Датум: 26.4.2016. Време: 19:00

Хуманитарни наступ за Милана Ковачевића!

Учесници: Економско-трговинска школа, Медицинска школа, Музичка школа, Пољопривредна школа

Место: Фискултурни сала Економско-трговинске школе

Ловачки регион: 105002143116991618
Жупански регион: 105000048050443292

„Они који се не сећају прошлости осуђени су да је понове.“

Квиз из историје под називом „Други српски устанак и династија Обреновић“ одржан је 24. 12. 2015. године, у сали Економско-трговинске школе, а поводом 200 година од избијања Другог српског устанка. Како је познато, за вођу устанка изабран је, од стране угледних Срба, кнез Милош Обреновић, који је био најбогатији човек на Балкану, а у Пожаревцу је боравио празницима. У Пожаревцу је подигао Саборну цркву и Нову чаршију, граду је поклатио имање „Мораву“, на ком је подигнута ергела, данашње Љубичево, названо по његовој жени Љубици. Обреновићи су много задужили Србију и српски народ, зато смо у њихову част приредили овај квиз.

Квиз су организовали професори историје, Милена Стефановић и Драган Радоњић, помоћник директора Гордана Вучковић, који су били и чланови жирија, уз почасног госта, доктора историје из Пожаревца, Мирољуба Манојловића. Организовању квиза допринели су професори српског језика и књижевности – Бранка Дашић, Весна Џино, Милена Станојевић, Зоран Прокић, Тања Илић и професори физичког васпитања – Марко Вукашиновић и Предраг Ражнатовић. Поред такмичарског, квиз је имао и хуманитарни карактер, са жељом да се прикупи помоћ за ученике наше школе. Екипе које су учествовале јесу:

„**Намесници**“: Милош Давидовић (IVe1), Милица Николић (IIIe1), Јелена Саватић (IVф), Александар Јанковић (IVф), Илија Живић (IIIф),

„**Група бораца**“: Стефан Стануцевић (IIe2), Невена Симоновић (IIф), Софија Јовановић (IIф), Никола Савић (IIф), Јелена Ђорђевић (IIф),

„**Аристотелови синови**“: Ксенија Најдановић (Iф), Александра Стевић (Iф), Стефан Стевић (Iф), Марија Миладиновић (Iф), Наталија Јанковић (Iy2).

Ученици су показали своје знање у следећим играма: 1. Скривени појам (корак по корак), 2. Тајанствена личност, 3. Асоцијације, 4. Питања (игра знања).

Победу је однела екипа „Група бораца“ са освојених 78 поена и као награду добили су књигу. Екипа „Намесници“ имала је 77 поена, а екипа „Аристотелови синови“ 34 поена и добили су утешне награде.

Милош Живковић, Пк

Победничка екипа „THE DS“:
Милош Давидовић (IVe1), Илија Милић (IIIy2), Невена Петровић (IIe2), Марија Миленковић (Iтт) и професорка Весна Животић.

„Знање има границе, док незнање их нема“
 Бранислав Нушић

Као и претходне, и ове године, 8. марта је у нашој школи организован квиз знања, за који се пријавио велики број ученика. У финале квиза пласирало се дванаест ученика. Квиз знања је традиционално одржан у сали за физичко васпитање, па је поред учесника било и многобројне публике, која их је бодрила. То су, наравно, били ученици и професори наше школе.

Направљене су три екипе. У свакој екипи била су 4 ученика и 1 професор, као помоћ екипама.

Екипа „Кугуарси“: Огњен Стокић (IVe1), Јелена Богићевић (IIIф), Драгана Павловић (IIe2), Марко Стојановић (Ie1) и професорка Ивана Јаковљевић.

Екипа „THE DS“: Милош Давидовић (IVe1), Илија Милић (IIIy2), Невена Петровић (IIe2), Марија Миленковић (Iтт) и професорка Весна Животић.

Екипа „Бомбонице“: Сања Ђорђевић (IVк), Катарина Стокић (IIIф), Лазар Милошевић (IIIк), Милица Грујић (Iтт) и професорка Милица Џамић.

Жири, који је водио рачуна о регуларности такмичења чинили су наши професори: Силвана Ристић, Данијела Крмановић и Жаклина Бранковић.

Такмичари су имали могућност да своје знање из опште културе покажу кроз четири игре: 1. *Корак по корак*, 2. *Игра знања*, 3. *Асоцијације*, 4. *Спретност и окретност*. Након сваке од ових игара, водитељи су уз помоћ трочланог жирија извештавали о резултатима.

Победу у овом такмичењу славила је екипа „THE DS“, друго место припало је екипи „Кугуарси“, а треће екипи „Бомбонице“.

Анђела Борисављевић, Пк

С Деда Мразом око света

Дана 28. 12. 2015. године су се, уз веселе чланове драмске секције, одвијале припреме за извођење новогодишње представе за наше најмлађе, планиране за сутрадан. Представа под називом „С Деда Мразом око света“ одржала се 29. 12. 2015. године, у просторијама школског ресторана, за децу чланова радног колектива. У представи су учествовали матуранти IVк, у следећем саставу: Јована Ђокић, Тамара Стефановић, Тијана Радовановић, Кристина Грујић, Марина Добросављевић, Дафина

Огњановић, Сања Ђорђевић, Антонина Рајчић, Ненад Лазић, Милош Војиновић, Мирко Митић, Милан Миљевић, Немања Живковић, Урош Милановић, Александра Спасић, Стеван Пешић, Нађа Томовић.

Након успешно завршене представе уследио је дуго ишчекивани део за малишане – додела пакетића. По коментарима присутних, и реакцији гледалаца, можемо рећи да је још једна новогодишња представа донела осмех на многа дечија лица, а и лица наших драгих професора.

Велику помоћ и подршку током припреме представе и самог извођења пружили су професор српског језика и књижевности Зоран Прокић, и професорка информатике и рачунарства Валентина Миланов.

Кристина Грујић, IVк

Светосавска академија

Поводом школске славе, ученици и професори Економско-трговинске школе, као и сваке претходне године, тако и ове, припремили су посебно занимљив програм у част првог српског архиепископа Светог Саве. Уз велико улагање труда ученика и професора припремљен је велики број тачака, попут певања, плеса, рецитација, драматизација, народних песама, а ове године наступали су и ученици са фолклорном тачком. Током програма публика је пажљиво слушала и аплаузом подржавала учеснике, који су излазили на сцену, како би нам приказивали мноштво детаља и прича из живота Светог Саве. Програм је отворила својим говором директорка школе Сибинка Живковић. Након тога програм су улепшали ученици наше школе: Анђелка Бобић Ше₁, Наташа Богдановић IVе₂, Милош Јовановић IIIг₁, Бојан Трбанос IVф, Анђела Ђуровић Пе₁, Јелена Милошевић Пе₁, Јелена Мандић Пе₁, Ивана Стојмировић Пе₁, Живкица Милојковић Пе₁, Огњен Стокић IVе₁, Милош Живковић Пк, Ана Димитријевић IVе₂, Милош Давидовић IVе₁, Лидија Јовановић Пе₁, Јована Стојмировић Пе₁, Милутин Филиповић Пк, Анђела Крстевски Пк, Мила Војводић Пк, Дуња Црносељански Пк, Невена Петровић Пе₂, Ивана Степановић Пе₁, Милена Мандић IVе₁. Програм не би био потпун да својим залагањем нису допринели професори наше школе: Зоран Прокић, Весна Цино, Тања Илић, Бранка Дашић, Марко Вукашиновић, Предраг Ражнатовић. За сам крај програма хор наше школе, заједно са свим учесницима програма, професорима и многобројном публиком извео је химну Светом Сави.

Дејана Стрејкић, Пк
Милош Живковић, Пк

„Савиним стопама, ка Савином извору, на Савином врху“ М. Бећковић

-I награда на Светосавском литерарном конкурсу-

Свети Сава, отац Срба, светла тачка српскога народа, наша водиља кроз времена прошла, садашња и будућа. Житељ Земље и становник небеса, највећи Србин кроз кога смо Бога спознали, аиђео у телу човека, принц и апостол у исто време. Могао је многим да влада, али је одабрао да служи свима.

Цео свој живот Сава је посветио Богу и народу. Одрекао се раскошног живота и одабрао живот каквим је живео његов народ. Уместо владарског трона одабрао је обичну дрвену трonoшку. Одабрао је пут вере, праштања, знања, љубави према отаџбини... Данас и ми, млади, трудимо се да ходамо његовим путем.

„На свим својим путевима знајте да прави буду путеви ваши и ноге ваше неће се спотицати“ – учио нас је Свети Сава. Учи нас да поштени будемо, да не лажемо и не чинимо лоше ствари. Јер, боље је бити сиромашан, а чиста образа него богат и образа прљава. У животу је увек боље да говоримо истину и да ствари називамо онаквим какве јесу, јер лаж нас само трује. Она нас изједа, а истина кад-тад изађе на видело. У лажи се можемо спотаћи и свој живот упропастити, док ће нам истина увек донети добро. Растко је увек говорио истину и Бога је љубио, како треба и ми да чинимо. Јер, Бог је створио нас, људе, да живимо у слози, да величамо љубав и волимо живот, да помажемо једни другима у невољи...

Сава се борио за свој народ, за српску децу, за нашу цркву... Борио се, али не мачевима, стрелама и копљима, већ добротом и мудрошћу. Водио борбу речима и није посустајао пред препрекама. Желео је да помири српску браћу, да отера мржњу и зло из људи и земље. Али његова борба се још није завршила, и даље траје. Свет је и даље исти као што је био када је Сава корачао њиме, само је променио облик. Растко и даље води исту борбу, да обједини Србе јер „само слога Србина спасава“. Дошло је зло време. Више нико никоме не верује, сви гледају само себе и не осврћу се на бол и жал других. Људи негде журе, јуре, гурају се, грабе за себе, не схватајући смисао живота. Живот не чини један човек, већ заједница људи и човек постоји само ако има пријатеље. Томе нас учи Свети Сава.

Каже нам да волимо једни друге, да се чувамо и држимо у недаћи и да се заједно смејемо и веселимо; да хвалимо Бога и љубимо, као што је и он нас, иако смо га на крст разапели. А да ли то чинимо – питам се?

Он нас штити од зла и душмана који су око нас. Као и пре много векова и сада неки желе да покољу наше српско стадо. Учи нас да праштамо једни другима, јер су времена тешка и још тежа ће доћи, али ми ћемо опстати само ако праштамо, љубимо свој род и језик, своје име и своју веру, ако се крстимо Творцу нашем и чувамо српство. Идемо путем светосавским, да пијемо са извора његовога да бисмо стигли на врх, јер су страхови само илузије и смрт не постоји. Постоји само живот, он је један и исувише вредан да бисмо га потрошили на ствари које су лоше и које нам могу нашкодити. Блуд, похлепа, зло, новац – то су пороци нашег времена. Ми се морамо окренути светлу, Светом Сави, књизи, љубави...

Јер, како рече Сава: „Немојте, о чеда и браћо, никад да поштујете оно што шкоди, а да обилазите оно што спасава.“ Наша нас вера може спасти од од зла које се на земљи настанило и које узима маха.

Против зла, мржње, похлепе се морамо борити као што је то и Свети Сава радио када је земљом корачао. Он земљом више не корача, јер је душман његове кости спалио, мислећи да ће тако српство уништити. Али преварио се. Српство никад неће умрети, јер њега са неба чува Сава, он га штити и окуља. Његова борба се још није завршила. Он се и даље бори кроз оне који Бога поштују. Он их води путем којим је и он ишао, а ако га следимо и волимо, једном ћемо стићи до Савиног врха. Тада смрт неће постојати, тада ће постојати само срећа и добро. Његово је постојање вечно, а са њим су и Срби вечни. У ствари, живот са Савом је вечан.

Данијел Миљковић, Пел

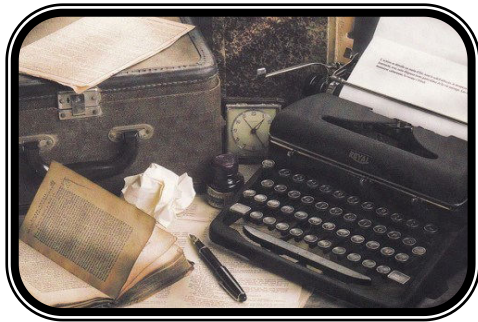

КЊИЖЕВНОСТ НАМ ОТКРИВА ШТА ЈЕ НАЈУЗВИШЕНИЈЕ У ЧОВЕКУ

Постоји једна лепота, једна рујност у књижевности, која се нарочито може приметити у одређеним сутонским моментима, у тренуцима када мисли крену на другу страну, према пролазности и крају, и када све потамни и обесмисли се, све сем писања. Сем давања кратког даха вечности оном најдубљем и најлепшем у нама. Сем уметности уопште, јер тада једино лепота задржава свој значај. С тим да под лепотом подразумевам дубоку душевну лепоту што спи у поезији, а не празнину хедонизма, која је на крају поразила Доријана Греја, у Вајлдовом ремек-делу.

У данашње, а и сутрашње, доба технологије, када разум и брза задовољства раздражују дух, а свеопшти јуриш и напад на чула не дозвољавају интроспекцију и поглед у себе, директно се намеће питање да ли уопште има места за душевност и духовност. Да ли се у растућој равнодушности (ако равнодушност икако и може да расте) уопште да родити трагедија и настати патос, као једно узвишено и надахнуто стање душе. Ниче је још прошлог века увидео кошмар коме модерни свет тежи, па отуда и Заратустрин говор о камили, лаву и детету. Јер док камила (радник) и лав (ратник) имају чисто практичну и конкретну сврху, само се дете (уметник) уме заиграти и бити стваралац, а уметност је игра, као што и радост и трагедија не могу једно без другог, већ само онај који се радује уме и да пати, па и да пева песме светих несрећа. Фланер и боем, а за обоје је потребна детињастост. Шарл Бодлер тврдио је да напредак и поезија не иду заједно, јер док напредак хрли у нове зоре, поезија се присећа старих и пореди их. Поглед унутраг је кључ сентименталности, а књижевност је оличење патоса. Шта је, поред поезије, а и музичке хармоније, тако узвишено и човечно, а истовремено древно и нагонско (јер свако добро

уметничко дело има корен у исконом, на обалама Африке)?

Чини ми се да, да би се потпуно разумео значај књижевности, треба прво описати живот патоса, како га ја видим. Био би то живот дубоко испуњен, стога и срећан. Живот са свом тежином смисла, и одговорности према њему самом; постојање у коме се све воли, и ружа и трн, те је у исти мах и тужно, јер ће све и проћи. Један снажан и нежан, непрекинут осећај и будност срца које је спремно да, с потпуном свешћу, а без горчине, утоне у сан. „Магија љубави и смрти“, цитираћу Дучића.

Што се целокупне уметности, а нарочито књижевности тиче, не знам ништа са чиме би човек могао да оствари интимнији контакт и снажнији осећај склада и повезаности са светом. Живот без редовног односа са уметношћу и лепотом изгледа као пуко чекање, а нема смисла чекати, пошто сви знамо шта се на самом крају дочека. Вилијам Блејк, енглески песник, сликар и мистик, сматрао је да је уметност једини стварно исправни животни пут, и да је највећи уметник најближи Богу, стога шта поседује највећу количину божанских дарова. Док је Рембо у својим писмима бележио да песник није одговоран само за људе и цивилизацију, већ и за животиње и сав живи свет. Али, има ли поред те вечне и дивинизираних одговорности књижевност и своју друштвену одговорност у данашњем свету? Одређени књижевници, па чак и целе књижевности, као што је руска, одувек су се трудили да имају ту функцију (погледајмо Толстоја и Достојевског, или лиричара Мајаковског, па и Јесењина...). И наша књижевност је махом ишла тим путем. Додуше, нова се књижевност, као и музика, а не толико сликарство, прилично подвојила. Једна је струја, усмерена на култ уметничког надахнућа, без жеље и потребе да оствари комуникацију са читаоцем, а друга исувише окренута повлађивању друштвеном укусу, те више прати, место да указује и води читаоца. Оба смера су прилично склона ескапизму, те и немушта.

Остаје још вера да ће промена кад-тад почети. Постоје, и поред свих насртаја новина и лаких задовољстава, још увек срца отворена за тихи занос вечери уз књигу и лирске лахоре маште. То тврдим, јер их познајем, а ни сам не умем замислити неколико дана проведених без какве збирке песама. Поезија је, само наизглед, прикривена, док у одређеним круговима, а пре свега душама, увелико горе њени пламенови, који ће, евентуално, букнути, као угарак који тиња међу четинарима. Јер, живот без лирике и патоса је блед, а где их има више него у књижевности, нарочито поезији?! И, на крају, ко би знао где је почетак песме. Можда баш као код Павловића, тамо где двоје прелазе реку, крочећи у непознато. А река се мора прелазити, изнова и изнова.

Мирко Кекић IVк

ПОБЕДА ПОСТАДЕ ТРАДИЦИЈА

Економско-трговинска школа 18. и 19. марта 2016. године имала је част да се у њој одржи 24. Републичко такмичење из Пословне информатике (Access, Excel, Word, теорија – виши ниво).

На такмичењу је учествовало 28 ученика из Војводине, централне Србије и Косова и Метохије. Смештај ученика организован је у Дому ученика Пољопривредне школе на Тулби и у хотелу *Дунав*.

Организација такмичења је протекла у најбољем реду, а наша школа је по трећи пут потврдила своју улогу домаћина. Било је доста посла, али нам је било велико задовољство, јер су сви узели учешће: професори су дежурали приликом израде тестова, шифровања и дешифровања ученичких радова и заједно са ученицима дочекали госте, док је за техничку подршку и припрему кабинета био задужен професор Вељко Грчак.

У припреми тестова учествовали су професори са Економског факултета из Београда и Суботице.

Првог дана, пре израде првог дела такмичарског задатка, учесници такмичења су имали прилику да се упознају са амбијентом школе, а наши ученици и професори помагали су им у отклањању треме, међусобно се дружили и забављали, док су их другог дана, по завршетку другог дела такмичарског задатка, повели у обилазак града, и том су приликом посетили зграду Општине, кућу Милене Павловић Барили и музеј.

Пре коначног проглашења и свечаног уручења диплома и поклона, ученици наше школе приредили су забаван програм: Милена Мандић (IVe1) и Јелена Мандић (IIe1) отпевале су песму „Цавти, ружо“, а Јелена Богићевић (IIIф) рецитовала је стихове Милене Павловић Барили.

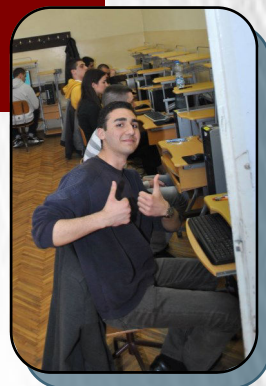
Прва три места освојили су следећи ученици:

Стефан Миливојевић, Пожаревац – Лидија Лекић, наставник-ментор

Душан Грбић, Крушевац – Виолета Јеврић, наставник-ментор

Бојан Цвијановић, Краљево – Славица Пајовић, наставник-ментор

Њихови успеси су велики и иза њих стоје рад, вежба и природна надареност.

Дођох, видех, победих!

Победник такмичења, Стефан Миливојевић, уч. IVe2, открио нам је своје утиске:

- Откуда интересовање за такмичење из Пословне информатике?

Професорка је приметила да ми иде информатика, па ме је питала да ли желим да идем на такмичење. Због факултета који сам хтео тада да упишем, одлучио сам се да се такмичим.

- Како је изгледало такмичење?

Такмичење се састојало из четири теста, распоређених у два дана. Првог дана дочекали су ме другови и другарице из школе који су покушавали да разбију трему која је владала у том тренутку. До самог почетка теста сам био нервозан, али када је тест почео, заборавио сам на све остало. Мислио сам да сам лоше урадио тестове првог дана. Други дан је боље почео. Имао сам мање треме, јер сам претходног дана упознао остале такмичаре и тестови које сам тада радио чинили су ми се лакшим у односу на оне претходног дана. Након тестова смо имали слободног времена до проглашења резултата. Очекивао сам да будем међу десет најбољих, а освојио сам прво место, што ме је изненадило. Био сам веома срећан због свог успеха.

Рецепт за успех професорке Лидије Лекић

- **Који је ово пут да са нашим ученицима освајате прво место на такмичењима из Пословне информатике?**

- Ове године наша школа по пети пут је освојила прво место са ученицима које сам ја припремала. Ученике водим на такмичења од 2005. године. У међувремену су освојена једно друго и два трећа места. Колико ми је познато, ниједна друга економска школа у Србији нема толики број првих места. Мислим да нас прати Суботица са три прва места и Ниш са два прва места, али треба напоменути да су те школе веће по броју ђака од наше.

- **Које сте награде освојили у досадашњем раду са ученицима и које бисте награде издвојили као најзначајније?**

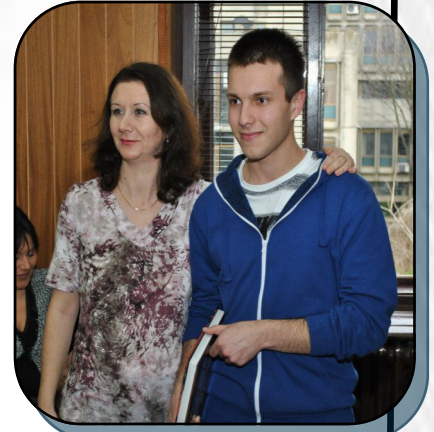
- До сада су најзначајније управо награде ученика на републичким такмичењима које сам набројала и иза којих стоје Министарство просвете и Заједница економских школа Републике Србије. Те награде су значајне ученицима, јер на основу њих бивају ослобођени пријемних испита на оним факултетима на којима се информатика полаже на пријемном испиту, а наши ученици најчешће бирају Економски факултет у Београду. Осим тога, на основу високих пласмана на такмичењима ученици конкуришу и добијају републичке или општинске стипендије које су на располагању талентованим студентима. То им је значајна и драгоцену помоћ на путу ка стицању факултетске дипломе. Сви ови ђаци награђени су и од стране Скупштине града Пожаревца новчаном наградом, а од како Скупштина града награђује и професора ментора, и сама сам била носилац тих награда. Споменула бих још и Признање града Пожаревца поводом дана просветних радника за изузетне резултате постигнуте у образовно-васпитном раду, које сам добила 2013. године и Захвалницу ЕТШ у Пожаревцу за афирмацију рада школе из 2015. године.

- **Како изгледају припреме за такмичење, колико активно спремате ученике пред такмичење?**

- За припрему ученика имам обиље материјала, тј. репрезентативних и занимљивих задатака које сам дуго сакупљала, смишљала или преводила са страних интернет сајтова. Те материјале је требало осмислити или прилагодити потребама и могућностима ученика. Небројано радних сати је уложено у то. Што се тиче самог начина рада са ученицима, он зависи од самог ученика, тј. од склопа његових личних особина и карактеристика којима се као професор прилагођавам. Са припремама почињемо релативно рано, отприлике крајем септембра, јер је и такмичење већ у марту. Имамо један, а некад и два часа додатне наставе недељно. Такође, често задам ученику задатке за израду код куће, које ми он пошаље мејлом када их уради, онда их ја исправим и пошаљем му исправке са коментарима. Неки ученик је вреднији и вежба више, други мало мање, али од количине уложеног рада и труда обично зависе и резултати. Има пуно области које треба прећи (теорија рачунарства и информатике, виши нивои познавања Access-а, Excel-а и Word-а), градиво је обимно и прилично сложено. Форсирам ученика да што више научи, јер је то знање веома корисно, не само због такмичења већ и због даљег школовања и његовог будућег занимања. Некада ми то успева више, некад мање.

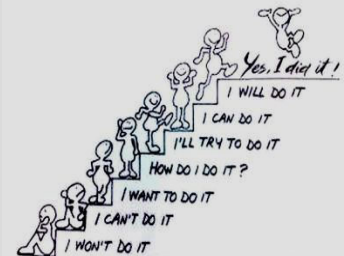
- **Шта бисте поручили ученицима који желе да се такмиче, у чему је тајна успеха?**

- Често ме и колеге информатичари из других школа питају исто, у чему је тајна успеха. Тајна успеха је у квалитету рада на редовним часовима и никаква кампања пред такмичење не може то да надокнади. Припрема пред такмичење је само глазура на торти, а знање се стиче на редовној настави. Наравно, и та редовна настава мора да буде добро осмишљена, ефикасна, активна и интензивна и она зависи од тога колико је наставник спреман да уложи своје личне енергије, знања, креативности и времена у њену припрему. Са аспекта ученика, тајна успеха је у концентрацији на часу, озбиљности у раду, амбицији и личном таленту у смислу способности за логичко размишљање. Моја порука свим ученицима је да треба да буду амбициозни и вредни, па ће и успеси доћи, било чиме да се баве у животу.

Подсетимо се награђених ученика проф. Лидије Лекић на републичким такмичењима претходних година:

Александар Алексић, **2. место**, 2005.
 Дејан Стојимировић, **1. место**, 2006.
 Марија Манић, **1. место**, 2008.
 Љубомир Бјелајац, **3. место**, 2009.
 Сања Животић, **3. место**, 2012.
 Никола Петрићевић, **1. место**, 2013.
 Младен Мишић, **1. место**, 2015.

УПОРНОШЋУ ДО ПОБЕДЕ

Скоро од самог уписа у Економско-трговинску школу, причали су нам о такмичењу на које школа води увек по два најбоља ученика из Трговинског пословања.

Мислим да су сва амбициозна деца имала жељу да се опробају у томе, а када је дошла IV година, када и остварујемо право да будемо учесници такмичења, професорка Слободанка Цветић предложила је да се јаве ученици који су заинтересовани за такмичење. Ја нисам била једна од три ученика који су се добровољно пријавили. Професорка је предложила да се и ја пријавим. Из неког разлога била је убеђена да ћу ја то моћи. У почетку сам доста оклевала, али сам на крају ипак прихватила. На самом почетку била сам доста скептична око самих припрема, али сам и доста сумњала у своје способности. Мислила сам да ја никада нећу моћи све да урадим како треба, али уз доста мог и професоркиног напора, труда и пожртвованости, успела сам да се припремим што је боље могуће. Више нисам била пуна сумње, већ сам била сигурна у себе и оно што сам постигла.

Школско такмичење смо спремали две недеље, а републичко два месеца. Оба такмичења су се састојала из два дела: практичног и теоријског, где су сви ученици могли показати своја знања и вештине. Комисију су чинили професори: Гордана Вучковић, Слободанка Цветић, Ранко Рајић и Зорана Чоловић. На школском такмичењу сам била опуштена, јер су ту били моји другари из школе и наши професори и успела сам добро да одрадим посебно практични део. С обзиром на то да смо моја другарица и ја прошле на школском такмичењу, то нам је дало мотивацију да будемо још боље и потрудимо се још више. Припреме за републичко такмичење биле су још занимљивије и продуктивније.

Припремали смо се скоро до последњег дана, а припреме су биле спровођене у складу са нашим временом и жртвовањем многих школских часова, због чега смо, нажалост, попустиле у осталим предметима. Дружиле смо се много више, упознале се боље са професорком и уживале најбоље што знамо у нашим, заправо последњим, данима средње школе. Након свих наших припрема, уследио је и тај 15. април, дан такмичења.

Само такмичење је било пропраћено малом тремом и нервозом, али свако је дао све од себе. Деца из Економско-трговинске школе у којој је било организовано такмичење одлучила су да нас опусте музиком и песмом у школском дворишту, за време и након такмичења.

Занимљив град је Кикинда, пун топлих и веселих људи, али и занимљивости. Једна од њих је била наша посета музеју и упознавање са одавно несталом врстом – мамутима. Водич и кустос музеја су нам причали о мамуту Кики, који је пронађен на овим просторима, и направљен је у природној величини да сада краси град, а у музеју поносни Кикињани држе и Кикине кости, које смо успели видети.

Истог дана такмичења објављени су резултати. У појединачној конкуренцији **Јована Пеших** освојила је прво место, ја треће, а нас две заједно освојиле смо екипно прво место. Награда је била и симбол Војводине – лала на бундеви, јер, како легенда каже: када лала стане на бундеву, види целу Војводину. То ме је некако подсетило да увек мораш погледати мало шире да би научио нешто ново. Сматрам да сам могла мало боље да се спремим, али велика предност је та што сам добила прилику, а сваку прилику у животу треба искористити. Била сам мало разочарана што нисам као лала на бундеви мало раније погледала шире и освојила неко боље место од трећег, али добро. Срећна сам што сам добила прилику да учествујем и привилегију да будем трећа девојчица у Србији. У сваком случају, биле смо задовољне, професорка поготово.

Мој савет свима је да се увек потруде и да никад не пропусте шансу да нешто пробају и покушају, јер наравно да увек може боље. Увек мора боље и не треба одустајати. У животу има успона и падова, али ми смо ти који бирамо да ли ћемо чешће падати или пети се. Увек је лакше низбрдо него узбрдо, али млади, снажни и паметни морамо ићи узбрдо.

За крај, моја другарица и ја желеле бисмо да се захвалимо директорки која нас је подржала у остварењу свега овога, свим професорима који су толерисали наша одсуства, а посебно професорки Слободанки Цветић, која нас је бодрила, веровала у наше могућности и била највећа подршка.

Ивана Станаревић, IVт

Освојена места на републичким такмичењима из Трговинског пословања (у појединачној конкуренцији):
2007. – III место
2010. – III место
2012. – I место

Освојена места на републичким такмичењима из Трговинског пословања (у екипној конкуренцији):

2007. – II место
2009. – II место
2010. – II место
2012. – I место

Није лако бити УГОСТИТЕЉ

У периоду 8–9. 4. 2016. године на републичким такмичењима учествовали су и наши ученици угоститељске струке. Милица Вељковић, ШУ1, учествовала је на Републичком такмичењу из Услуживања са практичном наставом, где је заузела 16. место. Драган Маричић, ШУ1, учествовао је на републичком такмичењу из Барског пословања у Београду.

Драган је успехом задовољан, остваривши 6. место са укупних 68 поена, „Успех који сам остварио је задовољавајући, али сам могао бити и бољи.“

Стекао је велико искуство и знање на такмичењу, такође и упознао доста професионалних лица. На Драгана је највећи утисак оставио Вукан Илић, који је професионални бармен. „Савети које ми је Вукан упутио су веома корисни. Његова подршка ми је дала велики подстицај да наставим истим путем и постигнем још већи успех него на овом такмичењу. Сем саме подршке, добио сам помоћ у остваривању своје каријере.“

Практичан део такмичења се одржао 9. 4. у хотелу „Палас“.

Драган је мислио да може и бољи успех да оствари „Припремао сам се за практичан део, дане проводивши у школи, тако да знајући колико сам труда уложио, надао сам се бољем успеху.“

Његово интересовање се није само показало на самом такмичењу, већ и у слободно време ради као конобар и бармен са својим пријатељима, а и своју будућност види у том послу. „Жељу и подршку за овим послом су ми пружили пријатељи, који су били уз мене. Цели свој живот сам се трудио да постигнем нешто, али ми је улога конобара и бармена најбоље пристајала. Трудим се и у даљем животу да остварим свој сан и жељу за нечим бољим!“

Анђела Борисављевић, Пк

УКУС ПОБЕДЕ – УСПЕСИ НАШИХ КУВАРА

Наши ученици су узели учешће у РТС-овом јутарњем програму и њиховој емисији – „Кухињски калфа“. То такмичење обухвата све угоститељско–туристичке школе у Србији и трајаће до маја месеца. О пласирању у финале одлучиће публика која прати „Кухињског калфу“ на званичној страници на фејсбуку. Сваки „лајк“ је један глас. Потребно је ући на званичну страницу и „лајковати“ видео Економско-трговинске школе. Према речима предметног професора Николе Радишића, дуго смо водили и заузимали прво место, а у тренутку вођења интервјуа на трећем смо месту. У такмичењу су учествовале ученице ШУ2: Барбара Богићевећ, Наташа Динић и Марија Богосављевић. На Републичком такмичењу из Куварства са практичном наставом, одржаном у Угоститељско-туристичкој школи Београду Барбара Богићевећ освојила је 5. место, а Александра Перичић 7. место у конкуренцији међу 23 школе.

„РЕЦИ МИ ШТА ЈЕДЕШ И РЕЋИ ЋУ ТИ КО СИ“

А. Б. Саварин

Статистичка секција је ове године решила да се позабави питањем навика у исхрани ученика наше школе, испитујући читаву популацију од 838 ученика.

Подаци су прикупљени током првог полугодишта, а обрађени су у другом полугодишту. Нажалост, обрађено је само 515 упитника. Разлози мањег обухвата су следећи: неки ученици су били одсутни током прикупљања података, велики број њих је неозбиљно схватио анкету, па су давали нереалне, логички супротне одговоре, или давали више одговора од траженог броја. Овакви анкетни листићи, иако попуњени, нису обрађивани.

На основу истраживања, упоређујући одговоре ученика првог и четвртог разреда, дошли смо до следећих закључака:

- ∞ Код ученика првог разреда преовладава већи број оброка у односу на ученике четвртог разреда, док ученици четвртог разреда чешће доручкују.
- ∞ Ученици четвртог разреда чешће једу роштиљ у току месеца у односу на ученике првог разреда, док ученици првог разреда чешће једу воће, поврће, супе и чорбе.
- ∞ Највећи број ученика једе пилеће месо.
- ∞ Ученици првог разреда чешће конзумирају слаткише и грицкалице у односу на ученике четвртог разреда.
- ∞ Ученици четвртог разреда чешће се хране по ресторанима брзе хране у односу на ученике првог разреда.
- ∞ Ученици четвртог разреда чешће конзумирају алкохол у односу на ученике првог разреда.
- ∞ Иако велики број ученика није задовољан својом тежином, добро је што чак 95% ученика никада није користило средства за мршављење, док се 22% ученика уопште не бави спортом.

„Једини начин да очувате здравље је да једете што не желите, пијете што не волите и чините ствари које радије не бисте ”
Марк Твен

„Нека ваша храна буде лек, а ваш лек ваша храна.”
Марк Твен

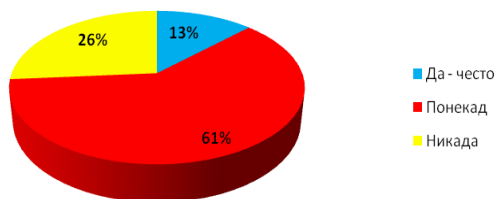
„Љубав је потребна, али мало чоколаде не може да шкоди.”
Чарлс М. Шулц

Савети нутрициолога Саше Дражловића:

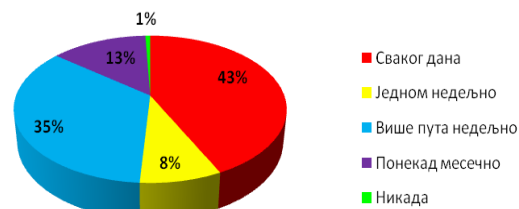
- ∞ Једите разноврсну храну;
- ∞ Свакодневно користите воће и поврће;
- ∞ Бавите се физичком активношћу;
- ∞ Спавајте довољно;
- ∞ Немојте гладовати.

Структура ученика четвртог разреда према томе да ли конзумирају алкохол

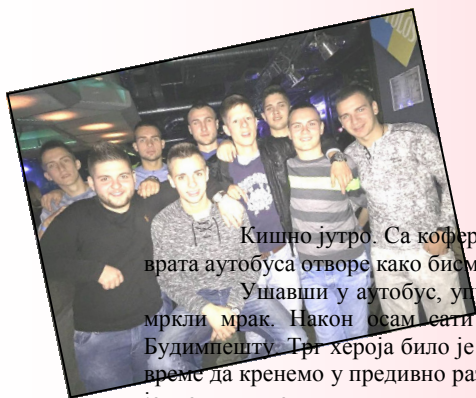

Структура ученика првог разреда према томе колико пута месечно једу воће

Предматурска екскурзија

Кишно јутро. Са коферима и торбама у рукама, још увек нерасањени и поспани, чекали смо испред Саборне цркве да се врата аутобуса отворе како бисмо коначно кренули на екскурзију.

Ушавши у аутобус, упутили смо се пут Мађарске. Сањиве очи саме су се склапале посматрајући кроз прозор још увек мрки мрак. Након осам сати вожње, препуни ишчекивања, стигли смо на наше одређиште, у тај величанствени град – Будимпешту. Трет хероја било је прво што смо посетили. Само што смо се сместили у хотел, распаковати и одморили, већ је било време да кренемо у предивно разгледање Будимпеште бродом. Звездана ноћ, таласи и сјај овог града доживљај је који се проживи једном у животу.

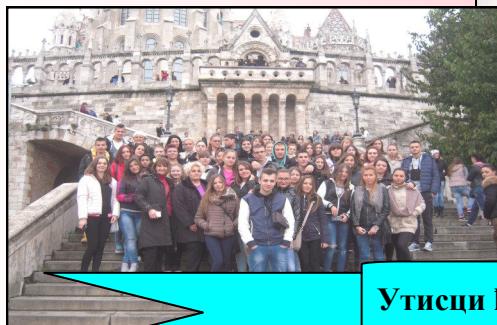
Сутрадан смо посетили Сент Андреју, варошицу коју су некада насељавали претежно Срби. Љубазни продавци, који су знали понеку нашу реч, пожелели су нам добродошлицу. Након тога имали смо слободно поподне у једној од најпознатијих улица у Будимпешти, Ваџи улици. Чарда у којој је било пуно смеха заокружила је наш други дан у Мађарској.

Наредног дана ишли смо у обилазак Будимпеште. Величанствени осећај стварао се у нама док смо се возили преко ланчаног моста, као и преко предивног снежнобелог Елизабетиног моста. Забава, смех, дружење и провод у дискотеци обележили су наше последње вече на екскурзији.

Сутрадан, спакованих кофера, одмах након доручка, кренули смо кући. На изласку из Будимпеште свратили смо једино у тржни центар.

Преморени, али препуни утисака били смо тужни, јер се све завршава, али уједно и срећни јер се враћамо. Иза нас је остало једно предивно искуство, животни тренуци вредни памћења. Након свега, знам само једно – хиљаду пута да имам прилику, хиљаду пута бих ишла на ову, једну од најлепших екскурзија у току мог школовања.

Анђела Ранђеловић, ШФ

Утисци ђака генерације школске 2014/15.

Постоје тренуци у животу када се налазимо на такозваним „раскрсницама“, тренуци када доносимо важне одлуке, које ће се на неки начин одразити на остатак нашег живота, на нашу будућност и каријеру, а један од таквих тренутака је и избор средње школе.

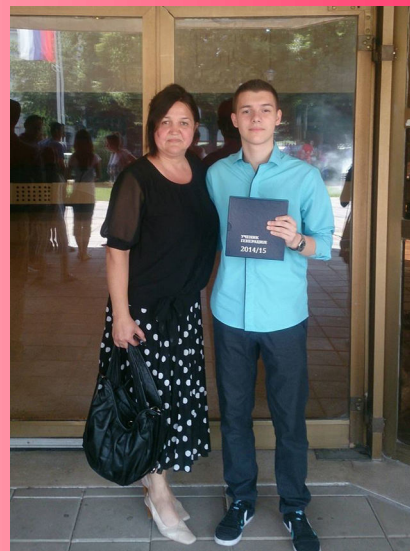
На крају осмог разреда основне школе нашао сам се у ситуацији да могу да бирам коју ћу средњу школу уписати. У основној школи сам био прилично свестран, али сам некако имао много више склоности ка природним наукама, па се очекивало да ћу своје школовање наставити у Гимназији на природно-математичком смеру, међутим, на изненађење свих, одлучио сам да *цене* то буде Економско-трговинска школа, смер економски техничар. Ни сада, када би ме неко питао зашто сам уписао баш ову школу, не бих знао да му одговорим на то питање, једноставно јесам.

Дошао сам у ову школу збуњен и уплашен, са површним идејама о томе шта је то економија, шта је предузеће, како функционишу тржишта и шта је БДП. Окружен новим људима и професорима који су нам причали да више нисмо у основној школи, мислио сам да ће бити тешко прилагодити се новој средини и стручним предметима, који су се чинили компликованим, јер се са таквим градивом никада раније нисам срео. Међутим, како је време пролазило, учење економских наука постојало је све лакше. Када сам једном усвојио појмове као што су *актива, пасива, предузећа, средство и извори; приходи и расходи; инфлација и дефлација*; када сам научио разлику између *понуде и тражње*; и *количине*; постало је лако разумети који *конто* дугује а који потражује, како израчунати *ПДВ, продуктивност, рентабилност* и како урадити чувене *калкулације*. Уз професоре који су се увек трудили да нам изађу у сусрет и објасне нам све на најлакши начин, средњошколско градиво је постало знатно једноставније научити и повезати, и због тога сам низао успехе из свих области.

Свака година је била искуство за себе, сваки предмет и професор су оставили посебан утисак, али оно по чему ћу највише памтити ове четири године јесте одељење IVE1. Од самог почетка постојао је колективизам и заједништво у одељењу, које се одржало и у четвртном разреду, све до самог краја. Пријатељства која су се одржавала и у школи и ван школе, слога и тимски дух који су нам увек помагали да се изборимо са невољама попут испитивања, тестова и писмених задатака, али и однос са разредном која нам је била и остала као друга мајка, особа која нас је све разумела и од које смо увек имали максималну подршку, допринели су томе да ове четири године постану један од најлепших периода у животу, који ће ми по много чему остати у сећању. Све је то чинило наше школске дане много лепшим, и учинило да нам часови буду много занимљивији и да осећамо неку безбрижност на паузама између часова, а то је оно што ће нам у наредном периоду највише недостајати.

Иако нисмо имали најбоље услове и трећем и четвртном разреду, успели смо да се изборимо са боравком у загушљивим просторијама од неколико квадратних метара, издржимо све потешкоће које су надлазиле и спремимо матурске и пријемне испите, како бисмо наставили своје даље школовање. И сам сам се нашао пред дилемом да ли уписати један или други факултет, или можда нешто треће, али сам се на крају одлучио за Економски факултет. У пар месеци студентског живота сматрам да сам направио прави избор, иако је можда још увек рано да кажем тако нешто. Знање које сам стекао у средњој школи користиће ми у даљем образовању, а сваки мој будући успех ће такође бити и успех мојих професора из средње школе који су ми помогли да разумем основне појмове из области економије, на чему сам им неизмерно захвалан.

Младен Мишић

МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА

„ЉУДИ КОЈИМА НА ПУТОВАЊИМА
ТУЋИНА БРЗО И СРДАЧНО ПОСТАНЕ
БЛИСКА И КОЈИ ИМАЈУ ОКО ЗА ПРАВО И
ВРЕДНО, ТО СУ ИСТИ ОНИ ЉУДИ КОЈИ СУ
У ЖИВОТУ УОПШТЕ ПРЕПОЗНАЛИ СМИСАО
И КОЈИ ЗНАЈУ ДА СЛЕДЕ СВОЈУ ЗВЕЗДУ“.

ХЕРМАН ХЕСЕ

Авантура! Жељно очекивано путовање с најбољом екипом коју можемо да замислимо! Стара дама, Европа, крије благо које нам стоји надокхват руке. Прихватајући изазов, заграбили смо рукама прегршт праха златног Прага, о чијој лепоти вековима бруји Европа. Јер, лепота којом се Праг разбацује, завлачи се у сваки угао ока, у сваки нерв и сваки трептај.

Одмах на старту, наш фаворит са овог чудесног путовања био је манастир Страхов, пред чијом лепотом застаје дах. Сликарство и књижевност су срасле на овом чудесном месту. Прекрасно осликани свод који (наткриљује) библиотеку из XVII века је нешто најлепше што смо виделе не само на овом путовању. Две уметности удружене стварају магију пред чијом силом и најмоћнији полажу оружје. Прашки краљевски двораци Храдчани из ког је некада краљ командовао војском и данас би се лако одбранио од сваког непријатеља, јер би сви посетиоци, сигурне смо, а био их је позамашан број, здушно стали у одбрану. Капела Светог Вацлава, Базилика Светог Ђорђа и Катедрала Светог Вида место су где се ћути, не само зато што то молитва захтева већ и зато што се ћутањем најлепше исказује поштовање неимарима. Златна улица је тачка где се сударају традиционална и савремена архитектура и где су, чак и они који су, до сада, сумњичаво и суздржано коментарисали наш одлазак у Праг, уместо у неки далеки град, где туристичка, летња сезона, још увек траје, положили оружје. Фасаде кућа које личе на лепо коцкице, јасних, жарких боја, збијене једна до друге, које је у уредан низ поставио неки будући градитељ. И оно што нас је посебно фасцинирало, и показало разлику између српских и чешких градова, јесте чистоћа која влада у тим старим деловима града. У Прагу је све – и људи и природа – на истом задатку: показати свету своје најлепше лице. Кафка и његов *Процес* су задали прилично муке целој нашој генерацији, али смо се у кућици у којој је живео једно време осећали онако како се Јозеф К. осећао током процеса – стешњени, помало уплашени и несигурни. Чак и онај ко није разумео задато штиво, надокнадио је овде пропуштено. И након тога, Праг је откривао матурантима из Србије, једно за другим, своја бројна чуда: Карлов универзитет, Јеврејску четврт, Париску улицу и Карлов мост, чешку варијанту *На Дрини ћуприје*. А као шлаг на торти – Карлове вари и Карлштајн, чија нам је лепота заробила срце. Растанак од Прага је био тежак, као, уосталом, и већина растанака.

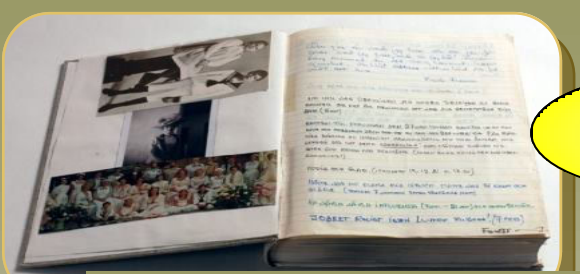
Дрезден има своје „коње за трку“ са Прагом: оперу Земпер, палату Цвингер, Богородичину протестантску цркву, Дворску римокатоличку цркву, споменик Златном коњанику... А ми немамо више речи којима бисмо дочарале све лепоте које смо виделе. Дрезден и Праг поседују шарм прошлих времена, сведоци су историје и чежње да се очува култура каква на овим нашим просторима недостаје. Волеле бисмо да смо посетиле ове градове у време њиховог просперитета и стварања, да смо носиле широке балске хаљине и плесале валцер с кавалерима у свечаним оделима.

Понеле смо из ових старих градова неке сувенире, памфлете, сећање на дружење са својим, ускоро бившим, школским друговима. Понеле смо златни прах којим сија Праг, перформансе необичних уметника на које смо наилазили на сваком кораку, затим мирис традиционалних јела и пића, много фотографија на којима су насмејана лица наших другова и непознатих туриста. Праг је демонстрирао силу над нашим срцима и покорио их. Заувек!

Сандра Ивановић, IVф

Тамара Станковић, IVф

Теби за лаку ноћ

Када ноћ спусти свој плашт на град и кад се све сенке повуку, остајем сам у својој соби. У тој помрчини сам најслабији. Тада ме стигне све оно што сам ћутао и све оно што нисам. И тад ми фалиш. Фали ми твој блесави осмех, фали ми твој поглед, твоје руке на врату, онај мирис на прстима и уснама после тебе, и онај твој начин на који ме грлиш. Толико ми фалиш да бих те најрадије извадио из својих мисли и преточио у стварност, не бих ли могао да те имам поред себе барем који секунд. Некад само вртим стари познати филм у глави и смешим се. Некад сањам отворених очију и онда ми се у оној тмини чини као да те видим. Тада те правим од помрчине, од облака дима, од музике, од свега што ми падне под руку. Онда се напијем од топлине твојих очију, ослепим од сјаја твог осмеха, занемим и комфортно се скаменим. И тада, само тада, за крај, тихо изговорим најлепше речи за које знам, и заспим...

Сан је био

Волео бих да си ту,
Мало среће да ми даш.
Да ми прошлост донесеш,
Сузе с лица отераш.

Ноћас желим успомене,
Давно време, слике старе,
Да се, можда, у сан вратим,
Читајући споменаре.

Сан је био живети са тобом,
Сваки дан је био нестваран,
Сан је био неко прошло време
Које ме је одвело далеко од тебе.

Волео бих да си овде,
Само мали секунд свемира,
Један осмех, кратак поглед
У хаосу времена.

Огњен Стокић, IVe1

Из писма Максима Горького сину

Милый мой сынище и дружище!

За писмо – спасибо, ждал я его от тебя лет 6 и очень рад, что, наконец, ты раскачался, потрудился и написал.

И пишешь недурно – толково, ясно! Только вот твоё мнение насчёт учителей не очень мудро, ну, да это не беда! Я верю, что когда ты будешь старше, заговоришь о людях иначе, получше. Знаешь, почему некоторые люди плохи? Потому что их злят, право, только потому. Если начнут над тобой смеяться каждый день, так ты и сам через месяц будешь злющий как волк, не правда ли?

И, если ты хочешь, чтобы вокруг тебя были хорошие, добрые люди, - попробуй относиться к ним внимательно, ласково, вежливо – увидишь, что все станут лучше. Всё в жизни зависит от тебя самого, поверь мне.

Учись, дружище, это только сначала немножко скучно и трудно, а потом – сам не оторвёшься, так хорошо – и легко и приятно - будешь узнавать, как люди жили, живут и как думают жить...

Обнимаю и целую.

*****

Из писма Максима Горького сину

Мили мој сине и друже!

За писмо ти хвала, чекао сам га скоро 6 година и веома ми је драго што си се коначно покренуо, потрудио се и написао га.

И пишеш прилично добро – разумљиво, јасно. Само, твоје мишљење о наставницима није веома мудро, али, то није невоља! Верујем да када будеш старији, почећеш да говориш о људима другачије, боље. Знаш ли зашто су неки људи лоши? Зато што им други људи наносе зло, заиста, само зато. Ако почну да ти се смеју сваки дан, тада ћеш и сам кроз месец дана бити зао као вук, није ли тако?

И, ако хоћеш да око тебе буду добри људи, потруди се да се односиш према њима пажљиво, љубазно, нежно и видећеш, сви ће постати бољи. Све у животу зависи од тебе самог, веруј ми.

Учи, друже, то је само у почетку помало досадно и тешко, а после нећеш моћи престати, тако је добро – и лако и пријатно – сазнаћеш како су људи живели, како живе и како мисле да живе...

Грлим те и љубим.

Са руског језика превеле: **Александра Лазић и Јелена Марковић, IIIТ**

ЈАКА

Када те туга стигне
у касне сате ноћне,
не дозволи да на твоје
образу
засијају сузе.

Погледај у небо,
погледај у звезде ситне,
у њима ћеш наћи најбољу
утеху.

Најбоље ће ти оне рећи
прави пут
до успеха.

А да ли осећаш ветар који
љуби ти
нежно образе, који као да
ти тихо
шапуће:

„Буди јака, издржи све.
Буди јака, јер си млада,
буди јака јер те у животу
чека

доста тога за шта вреди
живети.

А да ли осећаш како те
грли хладноћа и жежи
ти се кожа?

Не плаши се, то није
страх.

То је само храброст
коју ти шаље Бог са
неба.

А сада погледај себе у
огледалу.

Зар не видиш да ти
осмех
лепше стоји, него сузе
и
размазана шминка?”

Ивана Грађанин, IIIТ

Плетем јаву, пишем снове

Песма је говор душе, језик и молитва срца. Кроз песму истина покушава да постане видљива, да се објави човеку и свету. Када нека песма хоће да се роди, да се испољи, она потражи и пронађе одговарајући канал, ум песника који ће је донети у свет. Као у шкољкама, у којима деца прислушкују шум ветрова и морских таласа, тако и у људским речима шуми све што се с човеком догађало од почетка. Реч нас спаја.

У сусрет Ускрсу, одељење Пе₁ са професорком Бранком Дашић, одржало је час уметничког казивања стихова под називом „Плетем јаву, пишем снове“, где су ученици бирали стихове које ће казивати и посветили их професорима. Стихови се некада рађају из среће, а некада из туге и очаја. Управо због тога, бирали смо различите стихове: стихове о љубави, о родољубљу, рађању, смрти... Као што је песницима љубав била инспирација за најосећајнија дела душе, тако смо и ми у себи пронашли ту исту инспирацију и давали све од себе да је на најлепши могући начин пренесемо другима.

Учени смо да је љубав покретач свега око нас. Она нам помаже да маштамо, сањамо и стварамо. Она је наша снага, али и наша немоћ. То осећање је једина заједничка нит за све људе на овом свету, кроз сва прошла и будућа времена. Управо, та нит људе чини људима.

И тако ми кроз песму покушавамо да пренесемо ту љубав даље, да је уградимо у сваки милиметар земље, да је чујемо у свакој песми славуја и осетимо у мирису ружа. Жеља нам је да сачувамо традицију, да не дамо да се изгуби наше српство; да оживимо обичаје који се заборављају и сетимо се својих предака, јер храбро ћемо ићи у будућност једино ако не заборавимо нашу прошлост, нашег Лазара и Саву просветитеља. Зато желимо да сваке године пред Ускрс одржимо по један овакав час, да то постане традиција наше школе, у нади да ћемо тако пронаћи љубав у себи и другима.

Поводом тог часа, наше одељење је добило инспирацију и написало песму. Али та песма није обична, већ је то песма која пева о људима који нам пружају знање и преносе своја умећа како бисмо ми сутра били самостални људи, зато је сваки професор добио своје место у нашој песми. Ми се искрено надамо да ће се ова песма памтити, да ће се нашег одељења сећати и када из ове школе одемо пуни знања, као што ћемо се ми сећати сваког професора чије смо речи срчили у ове стихове.

Јелена Милошевић, Пе₁

У ружичњаку

У ружичњаку крај Економске школе,
седе професорке које деца воле.

Емини економија је струка,
на њеном часу никад није бука.
Срце има ко каматна стопа, лепа је ко добит,
ал' никако да добије профит.

Поред ње Анђа кафицу пије, истину не крије,
јер ,ми живимо у малом граду, малој држави,
малом свету“.

Она пословну предаје
и лепе оцене често нам даје.
Маркетинг у малом прсту држи,
погледом топлим срца пржи.

Ту је и професорица Милена, која је баш мила,
ал' математика је код нас виша сила.
На часу се трудимо да не буде буке,
ал' то је јаче од нас и имамо муке.
Да се раде синуси, то је свима јасно,
још да знамо косинусе, то би било красно.

У том врту пролази паче,
којег посматра професор Драганче.
Он геос предаје
и двојке скоро свима даје.
„Знате да вам кажем...“ његова је узречица,
јер ми смо несташна дечица.

Код њега да се одговара никад није касно,
ал' добићеш двојку, то је свима јасно.

Економска цела сада се сија,
јер Мира нас учи како роба се пласира.
Роба нам је струка
и од ње свима је мука.
Шта је гвожђе
прича нам Мира
док славуј на прозору свира.

„Може или не може, да не губимо време,
ко је био индијанско племе?“

То је професорка Милена,
лепа к'о сирена.
Има лепе локнице,
као летње смоквице.

Године њене често нас муче,
учи нас ко је Мусолини Дуче.

Ту је и професорка Тања,
која нас кроз школу енглеским гања.
Драчу она често пита,
јер временом одскита.
Велико знање мораш знати,
да би ти хтела двојку дати.
Школа је пуна моде
и има подземне воде.

„Окрените страну шесет два“,
каже професорка Слободанка.
„Није фактура робни документ,
то треба да зна цео свет.“
Код ње је стално ред и тишина,
дићи два прста у бонтону је милина.

Шта дугује, а шта потражује
Весна нас учи,
а ПДВ мучи.

Конта се морају закључити,
а рачуноводство учити.
За Америку ухвати авион,
у која средства спада камион?

„Где си, мафијоо“, рече Маре,
„ко је у ВЦ-у пушио цигаре?“
Да по греди ходаш, то се мора знати
и четворку ће ти дати.

И мораш знати да играш одбојку,
чекић је доста за двојку.

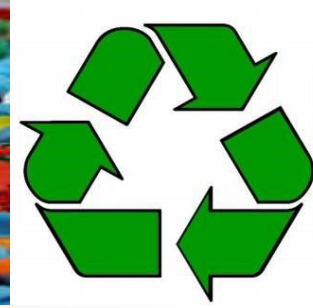
И у том врту, на клупици седи и лепо беседи
професорка Бранка,
права Србијанка.
Књижевност њен је фах,
а песме њене одузимају дах.

Јабуре када се деле, сви се веселе.
Весело биће и нама јер оцене крећу,
у август ја нећу.

Ваљда, имаћу срећу
јер хоћу у трећу.
Поправићемо сваку кечугу већу.

Еминино одељење, генерација '99, Пе₁

Лета Господњег 2016.

АКЦИЈА „ЧЕП ЗА ХЕНДИКЕП“

Идеја за ову акцију потекла је од професорке екологије Данијеле Крсмановић. Идеју су прихватиле бројне колеге наше школе, а одобрење за покретање акције дала је директорка школе Сибинка Живановић.

Акција је започета на самом почетку школске 2015/16. године. Учесће у овој акцији имају сви заинтересовани ученици, а подршку пружа и Ученички парламент. Највећи део посла, око прикупљања, складиштења и транспорта, обављају чланови еколошке секције (углавном ученици III разреда угоститељске струке) и професори Данијела Крсмановић, Жаклина Бранковић, Валентина Миланов и Милена Златар Турђић. Својим ангажовањем, акцији у великој мери доприносе помоћни радници Марина, Милена, Слађа и Зорица.

Штампана су и на видна места постављена обавештења о трајању акције, а у обе школске зграде и у школском ресторану стоје велике кутије у које заинтересовани ученици одлажу употребљену ПЕТ амбалажу. Постављени су и балони у које се убацују чепоци са ПЕТ амбалаже.

Циљ ове акције је да се подигне свест о потреби да се ради на очувању здраве животне средине, а секундарни циљ је да се новчана средства прикупљена продајом ПЕТ амбалаже уруче као помоћ неком од ученика наше школе који се налази у тешкој материјалној ситуацији (за куповину наочара, слушног апарата и сл.). Ако акција покаже позитивне резултате, биће настављена и наредне године.

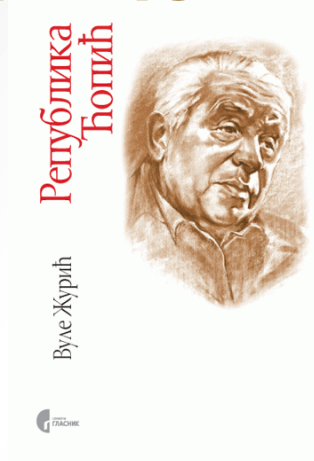
проф. Данијела Крсмановић

Препоруке за читање

„Иследник“, Драган Великић

Вест о мајчиној смрти затиче писца у Будимпешти и постаје повод за отварање емотивне „црне кутије“, за расплитање вишеслојних прича и детективно пронашање у свакодневницу времена које више не постоји. Ова књига садржи оно по чему је Великић препознатљив: савршен осећај за детаљ, језичку прецизност, бриљантно избрушен стил. Роман о мајци постаје аутопоетичка исповест, али и повест о земљи и људима којих више нема.

„Република Ђопић“, Вуле Журић

Један век после рођења Бранка Ђопића живимо у свету који рапсоду невине ведрине нема богзнашта да поручи, али његови стихови и приче, који сведоче о световима у којима је у машти живео и свету из маште за који се борио Бранко из Хашана, имају шта да нам поруче. Вуле Журић, кроз духовиту биографију великог писца, оживљавајући његове светове и снове, дешифрира ту поруку.

„Кafka на обали мора“, Харуки Мураками

Паралелна два путовања – једно, петнаестогодишњег дечака Кaфке Тамуре, који напушта дом бежећи од оца с којим нема никакав однос и од његове едиповске клетве, и друго, временског Накате, који се никада није опоравио од необјашњивог губитка свести у детињству, за време Другог светског рата, што је имало за последицу да не зна да чита и пише, али има способност да комуницира са мачкама. Све ово чини збуњујућу фабулу овог ремек-дела магичног реализма које нас од прве до последње странице заплускује слојевима најразличитијих тема и мотива, чудноватим, надреалним, узбудљивим догађајима и ликовима.

НАШИ НАЈБОЉИ СПОРТИСТИ

Ивана Грађанин, Пн

Шта те је привукло да се бавиш шахом?

То је све кренуло из шале, када сам први пут отишла на шаховску секцију у петом разреду.

Колико дуго се бавиш шахом?

Седам година, од свог петог разреда.

Са колико година си се први пут такмичила?

Са 11 година.

Која си места све обишла захваљујући такмичењима?

Пожаревац, Врњачку Бању, Кличевац.

Наброј нам такмичења на којима си освајала награде.

Шаховска секција Економско-трговинске школе – II место

Окружно такмичење 2014. – II место

Окружно такмичење 2016. – I место

Кадетско првенство Браничевског округа 2015. – I место

Кадетско првенство Браничевског округа 2013. – II место

Да ли намераваш да се касније у животу бавиш шахом?

Да, намеравам.

Осим остварених резултата у ваннаставним активностима, који су ти најбољи пласмани у оквиру школског такмичења?

Окружно такмичење 2016. – I место

КОРАК ПО КОРАК...

Када си и због чега почела да се бавиш атлетиком?

Атлетиком сам почела да се бавим од своје 11. године, тако што сам освојила III место на РТС-овом кросу на хиподрому.

Која су такмичења оставила највећи утисак на тебе?

2015. године – Крос РТС-а, учествовала сам на 4 такмичења и на сваком освојила по једну медаљу

2015. године – Државно првенство – екипно (I место) и као појединац (II место)

2016. године – Државно такмичење у кросу (II место)

2016. године – Трка у Улцињу (I место).

Колико медаља и пехара имаш?

68 медаља и 7 пехара.

Колико тренираш?

7 дана недељно по 2 сата.

Да ли исхрана има велики утицај у овом спорту?

Да, наравно. Много утиче на моју килажу. Избегавам газирана пића, висококалоричну храну, слане грицкалице сам у потпуности избацила, а слаткише морам понекада. (Изјавила је Доситеја кроз смех.)

Колики утицај има тренер на твоју истрајност?

Пре свега, са њим имам јако коректан однос. Он верује у нас и труди се да нам помогне да постигнемо своје циљеве. И ван тренинга подржава нас у животним препрекама. Ове године се спремамо за улазак у репрезентацију, што нам је једини циљ.

Да ли имаш неку поруку за твоје вршњаке?

Имам. Бавите се спортом, јер ћете стећи нова познанства, имаћете боље здравље и то ће вас натерати да кроз живот корачате као борац.

Доситеја Боздић, Пф

ПРЕ НЕГО ШТО ИЗГОВОРИШ...

ДОБРО РАЗМИСЛИ

Професорка: „Треба да разумете ствари да би Вам биле јасне.“

Ученик: „Психоматске болести“

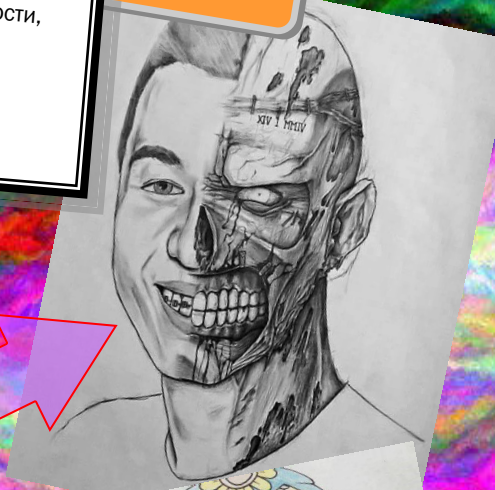
Јована & Јелена

Професор Српског језика и књижевности је на часу 1ф причао неке године и онда је погледао у сат и рекао: „Прошло је 50 година!“

Професор: „Прво иде камено доба, па камено доба!“

На часу Српског језика и књижевности, приликом обраде лектуре на професоркино питање: „Је ли?“
Ученици: „Јели (смо)!“

Невена Миленковић 1в7

Ученик: „Професоре, одакле нам паре за свеску?“
Професор: „За ваше знање довољно је и блокче!“

Лазар Петровић 1п7

Миљутин Штерјоски 1п7

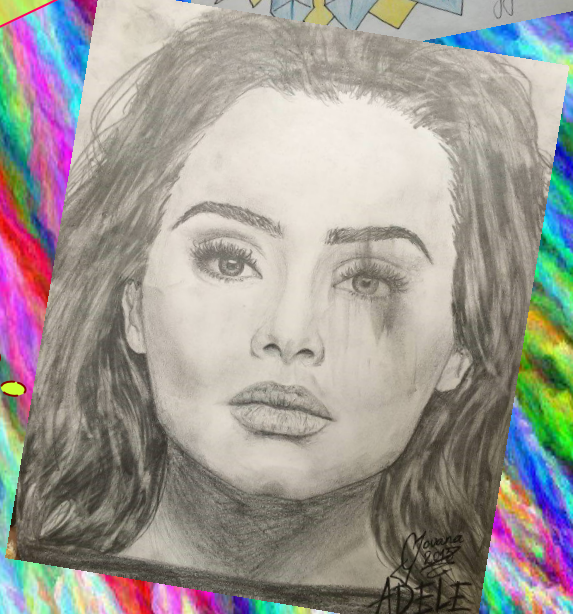
Професор: „Имајте на виду“

Јелена Јоловић 1пк

„Краткорочно памћење је памћење на дужи временски период.“

Јована Цветковић Илић 1п1

„Мода је пролазна, стил је вечан.“

Ив Сен Лоран

Наша редакција вас подсећа на то да је стигао мај и високе температуре, због којих крећемо да се облачимо лагано, али то није оправдање да у школу долазимо као да смо кренули на плажу. Униформе у нашим школама не постоје, што нам даје доста слободе у избору гардеробе, али нека правила пристojности и прикладног облачења ипак морају да се поштују. Кодекс облачења указује на то да не бисмо смели да носимо шортсеве, мини-сукње, мајице на бретеле, качкете и сл. Кодекс понашања у школи, као што знате, није толико строг као што би неким могло изгледати. У принципу, скоро све је дозвољено – докле год изгледате као да сте дошли у школу, а не на плажу. Лагане летње панталоне, сукња испод колена, танка дугачка хаљина, мајица на кратке рукаве у комбинацији са цинсом увек изгледају лепо и атрактивно. Замолили смо наше ученике, које смо насумично изабрали, да фотографишемо њихову одевну комбинацију, и као што можете да видите – сви поштују кодекс облачења. Надамо се да је тако и са вама!

Ана Радосављевић, IVф

„Стил је начин да кажете ко сте, а да не морате ни да проговорите.“

Рејчел Зои

„Разлика између стила и моде је квалитет.“

Ђорђо Армани